

[Indenrigsministeren.]

Paa det Punkt er der nemlig et Forhold, hvor den ærede Ordfører for Venstre viste, syntes jeg, at han slet ikke har forstaaet Kærnen i det Problem, der her foreligger. Den ærede Ordfører for Venstre talte om det, som om det blot var et Spørgsmaal om at flytte nogle Penge fra den ene Kommune til den anden. Nej, det er et langt, langt vigtigere Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal om at skabe en vis ensartet Basis for det storkøbenhavnsske Erhvervsliv. Derfor var det ogsaa saa helt ved Siden af, naar den ærede Ordfører for Venstre talte om, at han ikke forstod, hvilken Fordel Frederiksberg, som havde ønsket Gentofte med, fik af, at Gentofte kom med. Ja, men det er jo hele Kærnen i Problemet for Frederiksberg, at Frederiksberg — man kan mene derude, at det er for meget, man skal betale, det er en Sag for sig — faar Sikkerhed for, at Gentofte kommer med, for at Gentofte ikke fortsat skal virke som et Skattely, ikke blot i Forhold til København, men ogsaa i Forhold til Frederiksberg. Det er Problemet, som den ærede Ordfører for Venstre overhovedet ikke har lagt Mærke til.

Jeg skal til Slut blot sige et Par Ord i Anledning af det ærede 17de tingvalgte Medlems (C. J. F. Sven) Udtalelser. Det ærede Medlem sagde angaaende Kommissionensbehandling af dette Spørgsmaal, at man havde nok sagt, at denne Behandling skulde være en upartisk, saglig Behandling, bygget paa, at det var Embedsmænd og ikke Kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sad i Kommissionen, men, tilføjede det ærede Medlem, ikke desto mindre havde Sagen efterhaanden under sin Behandling i Kommissionen faaet et Islæt af Politik. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem har nogen Baggrund for at sige. Jeg synes, at det sikreste Bevis for, at det ikke er Tilfældet, ligger dog deri, at de højtstaaende frederiksbergske Embedsmænd, som sad i Kommissionen, virkelig naaede til principiel Overensstemmelse med Københavns Repræsentanter og Ministeriets Repræsentanter. Det er dog klart, at hvis denne Sags Behandling havde faaet et Islæt af Politik, vilde de første til at reagere deroverfor selvfølgelig have været de sagkyndige Embedsmænd fra Frederiksberg. Jeg er maaske ikke helt utilgængelig for den Tankegang, at det ærede 17de tingvalgte Medlem vanskeligt kan tænke sig en Sag forhandlet i en Kommission uden at faa et Islæt af Politik, og derfor tror jeg, det var overordentlig heldigt, at jeg i 1931, eller naar det var, Kommissionen blev nedsat, ikke henvendte mig til det ærede Medlem

om at indtræde i Kommissionen. Nu kunde man selvfølgelig sige, at det kunde være lige meget, for nu bliver Sagen afgjort alligevel, men jeg tror ikke, vi i saa Fald havde faaet den udmærkede grundige Betænkning, der i enhver Henseende bygger paa saglige Oplysninger og saglig Argumentation, som vi nu fik, og som gør, at det høje Landsting med større Sindsro kan stemme for dette Lovforslag.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at der var intet sket i Retning af det, som de frederiksbergske Repræsentanter havde forlangt om en statistisk økonomisk Bedømmelse af selve det Udligningsgrundlag, der her var gennemført. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i. Det var med Henblik paa dette Krav, at jeg bad Chefen for Statistisk Departement om at deltage i Forhandlingerne i Gentofte-Udvalget, og jeg maa maaske — jeg tror ikke, det har været fremdraget her i Rigsdagen før — gøre opmærksom paa, at daværende Departementschef Adolph Jensen sluttede sin Erklæring med at sige:

„Idet jeg gaar ud fra, at de Resultater af Udligningsberegningen, der fremkommer ved at lægge de faktiske Regnskabstal til Grund . . . anses for talmæssigt at dække, hvad der tilsigtes ved den foreslaaede Foranstaltning, skønner jeg, at de foran refererede Undersøgelser viser, at Reglerne for Udligningsberegningen, herunder Anvendelsen af Udgifts- og Skattetalene, under enhver rimelig Forudsætning vil være anvendelige til Opnaaelse af de tilsigtede Resultater.“

Derimod har det ærede Medlem selvfølgelig Ret i, at Frederiksbergs Repræsentanter i Kommissionen ikke tænkte sig en saakaldt tosidig Udligning, men en tresidig Udligning, naar Gentofte indgik heri, og det er indlysende, at det er et af de Hensyn, der er vist Gentofte Kommune i det indbyrdes Forhold mellem Gentofte og Frederiksberg, at man baade fra Københavns Kommunes og fra Regeringens Side har tiltraadt en tosidig Udligning. Det ærede Medlem ved, at Grunden er, at Gentofte Kommunalbestyrelse — det forekommer mig med nogen Ret — kunde hævde, at naar Frederiksberg Kommune gør Krav paa, at Gentofte Kommune inddrages i Udligningen, kan det ikke være Mening, at der skal tilvejebringes en Tilstand, hvorunder Gentofte Kommunes Skatter har Udsigt til at blive højere end Frederiksberg Kommunes Skatter.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem